

Season One Episode 3

Central Guest: Rabbi Felicia Sol

Netivot Shalom

By Rabbi Sholom Noach Berezovsky

Chapter Six

What Does God Ask of You? (Deuteronomy 10 12)

Hebrew follows English

A

In the holy book “The Foundation of Service,” (Part 4 Chapter 1), a tradition is brought in name of the holy Ari z”l: “Each and every day, and each and every hour, is distinct from every other – ever since the creation of the world. Similarly, each and every person is distinct from every other – ever since the creation of the world. And no person can mend what his fellow person mends, etc., and the clarification transpires in accordance with the year, the day, the way that that person appears, etc. These words establish a critical foundation for a person’s obligation in his world: he must have true clarity in order to know that which the Divine asks of you – note the term “of you” – and what are the paths he can pursue, in accordance with his soul’s most basic orientation and his qualities, and in keeping with the season and the day. In this way can grow close to the Divine. And if he lacks this clarity regarding his own obligation in his world, in keeping with his roles and his purpose, then he is like a person travelling along the way who knows not his destination and who will never arrive towards his goal.

This clarity surrounds the person in each and every aspect of his service, both regarding that which touches upon his general purpose in life, as well as regarding his characteristics and inclinations, and also regarding his obligations at all times and in every situation. And it protects him in every path he travels, assuring him a safe and clear path, one which ascends to the house of the Divine.

B

And most salient of all, each person is obligated to reflect deeply and probe in an effort to know what his unique obligation in this world is, what is that unique matter for which he came into the world, and it is in this sense that the verse refers to “a stock sprouting poison weed and wormwood” (Deuteronomy 29 17) from which all bad manifests itself in his life. In reference to this, *tzadikim* [righteous people] said that without total devotion it is impossible to to repair it. And they gave an indicator by which he can know and identify it: for that thing which is most difficult for him – that is his unique role. When a Jew has a clarity of understanding that this matter is his mission as he walks this earth, and that by doing it he fulfills his part, then he runs no risk of becoming confused by the enormity of the effort that he has to devote to the matter, and he does not lose his patience, for he knows that he cannot fulfill his purpose in this world other than by doing so. For this reason, no sacrifice will be too costly for him in this regard.

And just like the injunction to “distance oneself from evil” (Psalms 34 15) so too with “do good” (*ibid.*), he must possess a clarity regarding what his unique capabilities are with which he’s been blessed by the Divine, and which allow him to become closer to the Divine. For “the Divine created this counterposed with that” (Ecclesiastes 7 14): in the same way that a person has powers for effectuating bad, so too he has powers for effectuating good which belong to his unique purpose in this world, in which he can succeed and by means of which he can ascend. But if he does not know his power for effectuating good, then he is like a blind person who is exempt from the obligation to appear before the Divine. For example, the person whom the Divine blessed with extreme talents for learning Torah, he must know that his purpose in this world is to succeed in Torah. So too it is with the person whose strength is lovingkindness, that is an indicator that his soul is bound up with this matter.

And this general principle was included in the *tzaddik’s* statement: idolatry (literally, foreign worship/service) is service that is estranged from him. For it is possible that a Jew engages in service of the Divine all of his days, but in fact not for a moment did he fulfill his purpose in this world, even if he did wonderful things – but they were not fulfilling the injunction of that “which [the Divine] asks of you” (Deuteronomy 6 12).

3

So it is that one of the central foundations of service is the clarity of understanding at all times and in each condition, to know what is demanded of you at this appointed hour, and according to this statement referred to above the *Ari* said that each and every hour is unique and unlike any other. And according to this great matter that our master R’ Pesach Kuvrin answered in response to the question regarding what is the most important thing in service to the Divine that it is to do that which the Divine asks of you at this moment. And a person must always dig deep in every situation in which he finds himself, whether it be a period of clarity and light or a period of darkness and times in which he lacks all desire, and inquire: what are the heavens demanding at this moment?

When a Jew has clarity of understanding, he knows that just as he can cleave to the Divine on clear days, so too there is a path to become closer to the Divine even from amidst the darkness and the trials. And as our teacher the author of the *Beit Avraham* taught on the verse “And Moses approached the fog where the Divine was” (Exodus 20 18) – and Rashi

explained that he had to cross the threshold of three divisions, darkness, the cloud, and the fog, each more difficult than the next, Moses our teacher knew that also within the fog – the apex of darkness – the Divine dwells there. That is: also through a difficult situation like this, it is possible to come near to the Divine. During the period of darkness and the Divine's hiddenness, there is an indicator that his purpose and task at this time is to serve the Divine from within the darkness, and that there is no other way for him to fulfill his destiny at this moment other than through and from within this situation.

פרק ששי
מה ה"א שואל מעמך

— א —

בספה"ק „יסוד העבודה“ (ח"ד פ"א) מביא בשם האריז"ל ז"ל: „שכל יום ויום ושעה ושעה אינו דומה כל אחת לחברתה מיום בריאת העולם והלאה. וכן אינו דומה אדם לאדם מיום בריאת האדם והלאה, ואין אדם אחד יכול לתקן מה שחברו מתקן וכו' ושייך הבירור לפי השנה ולפי היום ולפי השעה וכפי התדמות אותו אדם“ וכו'. דברים אלו מהווים יסוד גדול בחובת האדם בעולמו, שצריך שתהי' לו בהירות אמיתית לדעת את אשר ה"א שואל מעמך — „מעמך“ דייקא, ומה המה הדרכים בעדו, כפי שורש נשמתו ותכונותיו, וכפי התקופה והיום, שעל ידם יתקרב אל השי"ת. ואם חסרה לו הבהירות בחובתו הפרטית בעולמו שלו, על תפקידיו ויעודיו, דומה הוא למהלך בדרכים וא"י להיכן מחוץ חפצו שאף פעם לא יגיע אל מטרתו.

הבהירות הזאת מקיפה את האדם בכל עניני עבודתו, הן במה שנוגע לכלל יעדו בחיים, והן בנוגע לתכונותיו וטבעיו, והן באשר לחיוביו בכל העתים והמצבים. והיא העומדת לו לשמרו בכל דרכיו שיצעד דרכו בטוחה במסילה העולה בית א"ל.

— ב —

ובראש כל חייב האדם להתבונן היטב ולחקור לדעת מהי חובתו המיוחדת בעולמו, מהו הענין המיוחד שבשבילו ירד לעולם, והוא בחי' שורש פורה ראש ולענה אשר ממנו כל תוצאות הרע אצלו, ואשר עליו אמרו צדיקים שבלי מסי"נ לא יכולים לתקנו. ונתנו סימן ואות לדעת ולהכיר אותו, כי הדבר הקשה ביותר אצלו, הוא הוא תפקידו המיוחד. כאשר יש ליהודי בהירות הדעת, כי ענין זה הוא שליחותו עלי אדמות, ושעל ידו ימלא את חלקו, אזי איננו מתבלבל נוכח רוב היגיעה שעליו להשקיע בזאת, ואינו מאבד עשתונותיו, כי יודע שלא יוכל למלא יעדו בעולמו רק מתוך כך, וכל קרבן לא יהי' בעיניו יקר מדי בעבור זה.

וכמו בסוד מרע, כמ"כ בעשה טוב, צריך שתהיה לו בהירות מה הם הכוחות המיוחדים שחנן אותו השי"ת שעל ידם יוכל להתקרב אליו. כי זה לעומת זה עשה הא', וכמו שיש באדם כח הרע, יש בו כח הטוב השייך ליעודו המיוחד בעולמו, שבו הוא מצליח ועל ידו הוא מתעלה. ואם אינו מכיר את כח הטוב שבו

הריהו כסומא בעין אחת שפטור מן הראי'. ולדוגמא האיש שחננו השי"ת בכשרונות מעולים לתורה, עליו לדעת שיעודו בעולמו שיצליח בתורה, וכן זה שיש לו אהבת חסד, אות היא כי ענין זה שייך לשורש נשמתו.

ונכלל יסוד זה במאמר צדיקים: „עבודה זרה” – עבודה שהיא זרה לו. כי יתכן שיהי' יהודי עובד את ה' כל ימיו, ולמעשה לא מילא כלל את יעדו הוא בעולם, ואף שעשה דברים גדולים, אך הם לא היו בבחי' את אשר ה"א שואל מעמך דייקא.

– 2 –

וכן מעיקרי יסודי העבודה היא בהירות הדעת בכל העתים והמצבים, לדעת מה דורשים ממנו בשעה זו, וע"ד המאמר הנו' מהאריז"ל שאין דומה שעה לחברתה. וכאותו כלל גדול שאמר מרן מקוברין זי"ע, בתשובה לשאלה מהו הדבר החשוב ביותר בעבודת ה', שהוא הדבר אשר ה"א שואל מעמו לקיים בשעה זו. וצריך להתעמק תמיד בכל מצב שהוא נמצא, אם בעתים הבהירים והמאירים, ואם בעתים החשכים ובימים שאין בהם חפץ, מה דורשים ממנו מן השמים עכשיו.

כאשר יש ליהודי בהירות הדעת, יודע הוא דכמו שאפשר להתדבק בו ית' בימים הבהירים, כן יש דרך להתקרב אליו ית' דוקא מתוך החשכות והנסיונות, וכמאמר מרן בעל בית אברהם עה"פ (שמות כ) ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים, ובפרש"י מביא לפנים משלש מחיצות חשך ענן וערפל, שהם זו יתירה מזו, משרע"ה ידע שגם בתוך הערפל שיא החשכות גם שם הא', היינו שגם דרך מצב כזה אפשר להגיע לאלקותו ית'. בעת חשכות והסתר פנים אות היא שיעודו ותפקידו בשעה זו לעבוד את השי"ת דוקא מתוך חשכות, ובשום אופן אחר לא יוכל למלא יעדו עתה, אלא מתוך מצב זה.

– 3 –

וצריך שתהיה לו בהירות הדעת, שכל התנאים והמצבים בהם הוא שרוי, אלו הם הדרכים שרק על ידם יתקרב אל השי"ת וימלא את חובתו בעולמו. וכמאמר הבעש"ט זי"ע במאה"כ (קהלת ט) חכמת המסכן בזויה, שחכמת המסכן שיכיד לדעת שבזו י"ה, שבתוך מצבו השפל שוכן אתו הבורא ית'. וי"ל עוד דהיינו כי כמקרה העשיר שחנן אותו הקב"ה בעשירות מופלגת, אשר אות היא כי הדרך בשבילו איך יתדבק אל השי"ת היא ע"י העשירות, בנתינת צדקה וחסד בעין טובה, עי"ז ימלא חובתו בעולמו, כן מקרה העני, אשר עניותו אות היא מן השמים שרצונו ית' כי ימלא יעדו ותפקידו ויגיע לשלימות דוקא מתוך עניות ודחקות, ע"י שיקבל את הדחקות באהבה.

וכעין זה גם בתכונות וטבעיות. שיש שחנן אותו הקב"ה בתכונות טובות ועדינות, ואינו כעסן ורגזן, והקנאה והתאוה והכבוד אינם מוציאים אותו מן העולם,